

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 155

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 52

8 lipca 2009

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>	
	ZALECENIA	
	Parlament Europejski i Rada	
2009/C 155/01	Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram odniesienia na rzecz zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu zawodowym ⁽¹⁾	1
2009/C 155/02	Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie ustanowienia europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET) ⁽¹⁾	11
<hr/>		
	IV <i>Zawiadomienia</i>	
	ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Komisja	
2009/C 155/03	Kursy walutowe euro	19

PL

V Ogłoszenia

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

Komisja

2009/C 155/04	Zaproszenie do składania wniosków TREN/SUB/01-2009	20
---------------	--	----

Europejski Bank Inwestycyjny

2009/C 155/05	Wezwanie do składania propozycji – Europejski Bank Inwestycyjny oferuje dwa nowe granty EIBURS w ramach inicjatywy na rzecz uniwersyteckich badań naukowych	21
---------------	---	----

Europejskie Biuro Doboru Kadr (EPSO)

2009/C 155/06	Ogłoszenie o konkursie otwartym EPSO/AST/100-101/09	23
---------------	---	----

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2009/C 155/07	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.5570 – Platinum/Delphi) ⁽¹⁾	24
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA

ZALECENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 18 czerwca 2009 r.

w sprawie ustanowienia europejskich ram odniesienia na rzecz zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu zawodowym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 155/01)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 149 ust. 4 i art. 150 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Budowa gospodarki opartej na wiedzy (Rada Europejska, Lizbona 2000 r.) wymaga modernizacji i ciągłego doskonalenia systemów kształcenia i szkolenia zawodowego stosownie do szybkich zmian gospodarczych i społecznych, tak aby systemy te pozwalały zwiększać szanse na zatrudnienie oraz pogłębiały integrację społeczną i dawały wszystkim obywatelom większe możliwości, w tym osobom w niekorzystnej sytuacji społecznej, do uczenia się przez całe życie.

(2) Podczas posiedzenia w Barcelonie w 2002 roku Rada Europejska wyznaczyła cel, zgodnie z którym europejskie systemy kształcenia i szkolenia mają do 2010 roku stać się światowym wzorcem jakości.

(3) W lizbońskich zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia (2005–2008) wzywa się państwa członkowskie do tworzenia powszechnych i przystępnych systemów uczenia się przez całe życie, reagujących na zmienne potrzeby gospodarki i społeczeństwa opartych na wiedzy. Adaptacja systemów kształcenia i szkolenia oraz budowanie ich potencjału są konieczne, by systemy te stały się lepiej przystosowane do potrzeb rynku pracy. Dlatego cele w dziedzinie gospodarki i zatrudnienia należy w coraz większym stopniu uzupełniać celami w zakresie kształcenia i szkolenia, tak aby konkurencyjność i spójność społeczna szły ze sobą w parze.

(4) W następstwie rezolucji Rady z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wspierania wzmocnionej współpracy europejskiej w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego ⁽⁴⁾ („proces kopenhaski”) oraz w wyniku późniejszych wspólnych prac Komisji, państw członkowskich, partnerów społecznych, państw EOG-EFTA-EOG i krajów kandydujących nad priorytetem, którym jest zapewnienie wysokiej jakości, opracowano wspólne ramy służące zapewnianiu wysokiej jakości kształcenia i szkolenia zawodowego (zwane dalej „wspólnymi ramami zapewniania jakości”), uwzględniając przy tym dotychczasowe doświadczenia i najlepsze wzorce z poszczególnych krajów.

(5) Jak stwierdzono we wspólnym okresowym sprawozdaniu Rady i Komisji z 2004 r. na temat programu prac

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 30.4.2009, s. 136.

⁽²⁾ Dz.U. C 325 z 19.12.2008, s. 48.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 11 maja 2009 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 13 z 18.1.2003, s. 2.

„Edukacja i szkolenie 2010”⁽¹⁾ przeznaczonym dla Rady Europejskiej, wspólne ramy służące zapewnieniu wysokiej jakości kształcenia i szkolenia zawodowego (jako część działań następczych wynikających z deklaracji kopenhaskiej) oraz opracowanie uzgodnionego zestawu norm, procedur i wytycznych na rzecz zapewnienia wysokiej jakości⁽²⁾ (w powiązaniu z procesem bolońskim i jako część programu prac nad celami systemów kształcenia i szkolenia) powinny być dla Europy nadrzędnymi priorytetami.

- (6) Na posiedzeniu w maju 2004 r.⁽³⁾ Rada ds. Edukacji zatwierdziła koncepcję wspólnych ram zapewniania jakości i zwróciła się do państw członkowskich i Komisji o dobrowolne promowanie tej koncepcji w ramach przysługujących im kompetencji wspólnie z odpowiednimi zainteresowanymi stronami.
- (7) Powołanie europejskiej sieci ds. jakości kształcenia i szkolenia zawodowego⁽⁴⁾ oznaczało stworzenie europejskiego forum, na którym można odpowiednio monitorować działania wynikające z konkluzji Rady z 2004 roku i z komunikatu z Helsinek i które ułatwia trwałą współpracę międzynarodową.
- (8) W komunikacie z Helsinek z 2006 r. podkreślono, że należy rozwijać i wdrażać wspólne europejskie narzędzia służące kształceniu i szkoleniu zawodowemu, stosując zasady leżące u podstaw wspólnych ram zapewniania jakości, o których mowa w konkluzjach Rady z maja 2004 r. w sprawie zapewniania wysokiej jakości kształcenia i szkolenia zawodowego, tak by zachęcać do poprawy jakości i do powszechniejszego udziału w europejskiej sieci na rzecz jakości kształcenia i szkolenia zawodowego.
- (9) W niniejszym zaleceniu ustanowione zostają europejskie ramy odniesienia na rzecz zapewniania jakości („ramy”), które opierają się na wspólnych ramach zapewniania jakości i je uszczegółowiają, a także stanowią punkt odniesienia mający pomóc państwom członkowskim promować i monitorować ciągle doskonalenie systemów kształcenia i szkolenia zawodowego na podstawie wspólnych europejskich poziomów odniesienia. Ramy odniesienia powinny pomóc podnieść jakość kształcenia i szkolenia zawodowego oraz zwiększyć przejrzystość i spójność działań podejmowanych przez państwa członkowskie w tej dziedzinie, a przez to promować wzajemne zaufanie, mobilność pracowników i osób uczących się oraz uczenie się przez całe życie.
- (10) Na ramy odniesienia powinien składać się cykl zapewniania i doskonalenia jakości obejmujący etapy: planowania, realizacji, oceny i przeglądu systemu kształcenia i szkolenia zawodowego; etapom tym powinny towarzyszyć wspólne kryteria jakości oraz orientacyjne deskryp-

tory i wskaźniki. Państwa członkowskie powinny w miarę potrzeb określić proces monitorowania, w tym mechanizmy oceny wewnętrznej i zewnętrznej, tak by można było wskazać atuty systemów, procesów i procedur oraz obszary wymagające ulepszeń. Ramy odniesienia powinny również przewidywać stosowanie narzędzi pomiaru, które pozwolą udokumentować ich skuteczność.

- (11) Ramy odniesienia powinny być stosowane wobec systemu kształcenia i szkolenia zawodowego, wobec podmiotów świadczących kształcenie i szkolenie oraz na poziomie przyznawania kwalifikacji. Przewidują one systemowe podejście do jakości, ponieważ obejmują właściwe poziomy i podmioty oraz relacje między nimi. Ramy powinny kłaść duży nacisk na monitorowanie i doskonalenie jakości poprzez łączenie oceny wewnętrznej z zewnętrzną, przeglądem i proces ulepszeń uzupełnianych pomiarem i analizą jakościową. Ramy odniesienia powinny być podstawą do dalszego rozwoju w toku współpracy na szczeblu europejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym.
- (12) Niniejsze zalecenie – dzięki konkretnym sposobom pomagającym oceniać i doskonalić jakość na wszystkich szczeblach – upowszechnia politykę i praktykę opartą na konkretnych danych prowadzącą do większej skuteczności i sprawiedliwości – zgodnie z konkluzjami Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich z 2006 roku w sprawie skuteczności edukacji i szkoleń i równego dostępu do nich⁽⁵⁾.
- (13) Niniejsze zalecenie ustala ramy określania, wspierania i wymiany najlepszych wzorców nie tylko na szczeblu krajowym, ale również lokalnym i regionalnym, w odniesieniu do wszelkich stosownych sieci, w tym również do sieci europejskich ram odniesienia na rzecz zapewniania jakości.
- (14) W niniejszym zaleceniu wzięto pod uwagę „Wspólne zasady zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu”, zamieszczone w załączniku III do zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie⁽⁶⁾ („europejskie ramy kwalifikacji”). Ramy odniesienia powinny zatem pomóc we wdrażaniu europejskich ram kwalifikacji, zwłaszcza w odniesieniu do jakości dokumentowania wyników uczenia się. Powinny również pomóc we wdrażaniu innych instrumentów europejskich, takich jak europejski system transferu i osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym oraz wspólne europejskie zasady identyfikacji i walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego.
- (15) Z uwagi na niewiążący charakter niniejsze zalecenie jest zgodne z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu, ma wspierać i uzupełniać działania państw członkowskich dzięki ułatwianiu dalszej współpracy między nimi na rzecz zwiększania przejrzystości kształcenia i szkolenia zawodowego oraz na rzecz promowania mobilności i uczenia się przez całe życie. Powinno

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ „Tworzenie europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego”: Komunikat z konferencji ministrów ds. szkolnictwa wyższego, Berlin, dnia 19 września 2003 r.

⁽³⁾ Konkluzje Rady w sprawie zapewniania wysokiej jakości kształcenia i szkolenia zawodowego, dnia 28 maja 2004.

⁽⁴⁾ Europejska sieć na rzecz jakości kształcenia i szkolenia zawodowego została utworzona w październiku 2005 r. przez Komisję po przychylniej opinii Komitetu Doradczego ds. Szkolenia Zawodowego. Członkowie sieci zostali wyznaczeni – zgodnie z ustaloną procedurą – przez państwa członkowskie, kraje kandydujące, kraje EFTA-EOG oraz organizacje europejskich partnerów społecznych.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 298 z 8.12.2006, s. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 111 z 6.5.2008, s. 1.

ono zostać wdrożone zgodnie z krajowym ustawodawstwem i krajową praktyką. Niniejsze zalecenie jest także zgodne z zasadą proporcjonalności, o której mowa w tym samym artykule, ze względu na to, że nie zastępuje ani nie określa krajowych systemów zapewniania jakości. Ramy odniesienia nie określają konkretnego systemu ani koncepcji zapewniania jakości, ale określają wspólne zasady, kryteria jakości, orientacyjne deskryptory i wskaźniki, które mogą pomóc w ocenie i poprawie istniejących systemów kształcenia i szkolenia oraz sposobów świadczenia usług.

- (16) Celem wskaźników odniesienia zaproponowanych w załączniku II niniejszego zalecenia jest pomoc w ocenie i polepszeniu jakości systemów kształcenia i szkolenia zawodowego oraz jego organizatorów zgodnie z krajowym ustawodawstwem i krajową praktyką; wskaźniki te mają też służyć jako zestaw środków, z których różni użytkownicy mogą wybierać wskaźniki najbardziej odpowiadające wymogom ich systemów zapewniania jakości. Jeżeli chodzi o ich charakter i cel, należy je odróżnić od wskaźników i poziomów odniesienia, o których mowa w konkluzjach Rady z dnia 25 maja 2007 r. w sprawie spójnych ram wskaźników i poziomów odniesienia na potrzeby monitorowania postępów w realizacji celów lizbońskich w dziedzinie kształcenia i szkolenia ⁽¹⁾.
- (17) Jeżeli ramy odniesienia będą stosowane i dalej rozwijane przez państwa członkowskie, to mogą pomóc w dalszej poprawie i rozwoju systemów kształcenia i szkolenia zawodowego, wspieraniu strategii uczenia się przez całe życie oraz dalszej integracji europejskiego rynku pracy i wdrażaniu europejskich ram kwalifikacji oraz promowaniu kultury poprawy jakości na wszystkich szczeblach przy poszanowaniu bogactwa różnorodności krajowych systemów edukacyjnych.
- (18) Niniejsze zalecenie powinno przyczynić się do unowocześnienia systemu kształcenia i szkolenia, wzmocnić skuteczność kształcenia poprzez zapobieganie przypadkom porzucania nauki bez uzyskania kwalifikacji, poprawić wzajemną zależność między kształceniem, szkoleniem i zatrudnieniem, zwiększyć liczbę pomostów między formalnym, nieformalnym i pozaformalnym uczeniem się i szkoleniem oraz rozwinąć potwierdzanie kwalifikacji na podstawie nabytego doświadczenia,

NINIEJSZYM ZALECAJĄ PAŃSTWOM CZŁONKOWSKIM:

- 1) by stosowały i dalej rozwijały europejskie ramy odniesienia na rzecz zapewniania jakości („ramy”), kryteria jakości, orientacyjne deskryptory oraz wskaźniki odniesienia określone i opisane w załącznikach I i II w celu dalszego doskonalenia i rozwoju krajowych systemów kształcenia i szkolenia zawodowego, wspierania strategii uczenia się przez całe życie i wdrażania ram kwalifikacji i europejskiej karty na rzecz jakości mobilności oraz zachęcania do doskonalenia jakości i innowacji na wszystkich szczeblach. Należy zwrócić szczególną uwagę na przejście z kształcenia i szkolenia zawodowego do szkolnictwa wyższego;
- 2) opracowanie przez każde z nich, nie później niż dnia 18 czerwca 2011 r., podejścia mającego na celu poprawę, w miarę potrzeby, systemów zapewniania jakości na szczeblu krajowym i jak najlepsze stosowanie ram, angażującego partnerów społecznych, władze regionalne i lokalne oraz wszelkie inne zainteresowane strony zgodnie z krajowym ustawodawstwem i praktyką;
- 3) aktywne uczestnictwo w sieci ds. europejskich ram odniesienia na rzecz zapewniania jakości („sieć ds. ram”), co powinno stanowić podstawę do dalszego rozwoju wspólnych zasad, kryteriów i wskaźników odniesienia oraz wytycznych i narzędzi poprawy jakości kształcenia i szkolenia zawodowego na poziomach krajowym, regionalnym i lokalnym;
- 4) powołanie, o ile jeszcze nie istnieje, krajowego punktu referencyjnego na rzecz zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu zawodowym, powiązanego z odpowiednimi strukturami i wymogami poszczególnych państw członkowskich i grupującego, z uwzględnieniem praktyki krajowej, istniejące odpowiednie organy krajowe oraz angażującego partnerów społecznych i wszystkie zainteresowane strony na poziomie krajowym i regionalnym w celu zapewnienia kontynuacji inicjatyw. Punkty referencyjne powinny:
  - zapewniać szerokiemu gronu zainteresowanych stron informacje na temat działalności sieci ds. ram,
  - aktywnie wspierać realizację programu prac sieci ds. ram,
  - podejmować konkretne inicjatywy na rzecz dalszego rozwijania ram na szczeblu krajowym,
  - wspierać samoocenę jako uzupełniający i wydajny środek zapewniania jakości, umożliwiający pomiar osiągnięć oraz określenie dziedzin wymagających ulepszeń pod względem wdrażania programu prac sieci ds. ram,
  - zapewniać zainteresowanym stronom dostęp do skutecznego rozpowszechniania informacji;
- 5) przeprowadzanie przeglądu procesu wdrażania co cztery lata (i włączanie takiego przeglądu do co drugiego krajowego sprawozdania z postępu prac, przygotowywanego w ramach przyszłych ram strategicznych europejskiej współpracy w zakresie kształcenia i szkolenia) na podstawie kryteriów odniesienia, które zostaną określone we współpracy z Komisją i państwami członkowskimi w ramach sieci ds. ram.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 21.12.2007, s. 13.

APROBUJĄ ZAMIAR KOMISJI:

- 1) by wspierać państwa członkowskie w realizacji wyżej wymienionych zadań, zwłaszcza przez ułatwianie współpracy i wzajemnego uczenia się, testowanie i opracowywanie wskazówek oraz informowanie o stanie jakości kształcenia i szkolenia zawodowego w państwach członkowskich;
- 2) propagowania i uczestniczenia wraz z państwami członkowskimi w sieci ds. ram, a w stosownych przypadkach przyczyniania się w ten sposób do rozwoju polityki w tej dziedzinie poprzez konkretne wnioski i inicjatywy;
- 3) zapewniania kontynuacji realizacji niniejszego zalecenia poprzez przedstawianie co cztery lata Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania na temat zdobytych doświadczeń i wniosków na przyszłość, w tym w razie potrzeby

dokonywanie przeglądu niniejszego zalecenia we współpracy z państwami członkowskimi i z udziałem poszczególnych zainteresowanych stron;

- 4) przeprowadzania, na podstawie tego sprawozdania oraz we współpracy z państwami członkowskimi, oceny realizacji niniejszego zalecenia oraz w razie potrzeby dokonywania w nim zmian.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 czerwca 2009 r.

*W imieniu Parlamentu
Europejskiego*
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

*W imieniu
Rady*
Štefan FÜLE
Przewodniczący

WSTĘP DO ZAŁĄCZNIKÓW

Niniejsze zalecenie ustanawia Europejskie ramy odniesienia zapewniania jakości („ramy”), które obejmują zapewnienie jakości i cykl zmian (planowanie, realizacja, ocena oraz kontrola/przegląd) opartych na wybranych kryteriach jakościowych, deskryptorach i wskaźnikach, które stosuje się do zarządzania jakością zarówno na poziomie systemu kształcenia i szkolenia zawodowego, jak i organizatorów kształcenia i szkolenia zawodowego. Celem nie jest wprowadzenie nowych norm, ale wspieranie działań państw członkowskich przy jednoczesnym zachowaniu różnorodności stosowanych przez nie podejść.

Ramy należy postrzegać jako zestaw środków, z których poszczególni użytkownicy mogą wybierać te deskryptory i wskaźniki, które uznają za najbardziej odpowiadające wymogom swoich systemów zapewniania jakości.

Proponowane deskryptory (załącznik I) i wskaźniki (załącznik II) służą jedynie jako wskazówka i mogą być dobierane i stosowane przez podmioty wdrażające ramy stosownie do wszystkich bądź do niektórych własnych wymogów i struktur.

Mogą być one stosowane do wstępnego kształcenia zawodowego lub doskonalenia zawodowego, zależnie od odpowiednich indywidualnych cech systemu kształcenia i szkolenia zawodowego w każdym z państw członkowskich oraz od typu organizatorów kształcenia i szkolenia zawodowego.

Korzysta się z nich wyłącznie na zasadzie dobrowolności, uwzględniając ich potencjalną wartość dodaną, a także zgodnie z krajowym ustawodawstwem i krajową praktyką. Nie należy ich uznawać ani za poziomy odniesienia, ani za podstawę przedstawiania lub porównywania różnic w jakości i skuteczności odmiennych systemów krajowych. Za monitorowanie jakości tych systemów są odpowiedzialne wyłącznie państwa członkowskie.

ZAŁĄCZNIK I

**EUROPEJSKIE RAMY ODNIESIENIA NA RZECZ ZAPEWNIANIA JAKOŚCI: KRYTERIA
JAKOŚCI I ORIENTACYJNE DESKRYPTORY ⁽¹⁾**

W niniejszym załączniku zaproponowano wspólne kryteria jakości oraz orientacyjne deskryptory mające w stosownych przypadkach stanowić pomoc dla państw członkowskich we wdrażaniu ram ⁽²⁾.

Kryteria jakościowe	Orientacyjne deskryptory na poziomie systemu kształcenia i szkolenia zawodowego	Orientacyjne deskryptory na poziomie organizatora kształcenia i szkolenia zawodowego
<p>Planowanie odzwierciedla strategiczną wizję wszystkich zainteresowanych stron i obejmuje jasno sformułowane cele, działania i wskaźniki</p>	<p>Cele kształcenia i szkolenia zawodowego są opisywane w perspektywie średnio- i długoterminowej i są powiązane z celami europejskimi.</p> <p>Zainteresowane strony uczestniczą w formułowaniu celów kształcenia i szkolenia zawodowego na różnych poziomach.</p> <p>Poziomy docelowe są ustalane, a ich realizacja monitorowana z wykorzystaniem konkretnych wskaźników (kryteriów powodzenia).</p> <p>Ustanowiono mechanizmy i procedury określania potrzeb szkoleniowych.</p> <p>Opracowana jest polityka informacyjna pozwalająca na ujawnianie wyników/efektów jakościowych – z zastrzeżeniem krajowych/regionalnych wymogów ochrony danych.</p> <p>Określono normy i wytyczne co do uznawania, walidacji i certyfikowania kompetencji pojedynczych osób.</p>	<p>Lokalne poziomy docelowe ustalone przez organizatorów kształcenia i szkolenia zawodowego odzwierciedlają europejskie, krajowe i regionalne cele polityki kształcenia i szkolenia zawodowego.</p> <p>Ustalono konkretne cele i poziomy docelowe, a ich realizacja jest monitorowana.</p> <p>Prowadzone są stałe konsultacje z zainteresowanymi stronami w celu określenia konkretnych potrzeb danego obszaru lub osób.</p> <p>Obowiązuje jednoznaczny podział kompetencji w zakresie zarządzania jakością i jej rozwoju.</p> <p>Od wczesnych stadiów personel uczestniczy w planowaniu, również w przypadku rozwijania jakości.</p> <p>Organizatorzy kształcenia i szkolenia zawodowego planują wspólne inicjatywy z innymi organizatorami kształcenia i szkolenia zawodowego.</p> <p>W procesie analizy lokalnych potrzeb uczestniczą zainteresowane strony.</p> <p>Organizatorzy kształcenia i szkolenia zawodowego wprowadzili jednoznaczny i przejrzysty system kontroli jakości.</p>
<p>Plany realizacji są opracowywane w porozumieniu z zainteresowanymi stronami i zawierają jasno sformułowane zasady</p>	<p>Plany realizacji są opracowywane we współpracy z partnerami społecznymi, organizatorami kształcenia i szkolenia zawodowego i innymi zainteresowanymi stronami na odpowiednich poziomach.</p> <p>Plany realizacji uwzględniają konieczne zasoby, możliwości użytkowników oraz narzędzia i wytyczne niezbędne do wsparcia.</p> <p>Opracowano wytyczne i standardy na potrzeby realizacji na różnych poziomach.</p> <p>Plany realizacji obejmują konkretne wsparcie na rzecz szkolenia nauczycieli i szkoleniowców.</p> <p>Kompetencje organizatorów kształcenia i szkolenia zawodowego w procesie realizacji są sformułowane w jednoznaczny i przejrzysty sposób.</p> <p>Opracowane są krajowe lub regionalne ramy jakości, obejmujące wytyczne i normy jakości na poziomie organizatora kształcenia i szkolenia zawodowego w celu promowania ciągłego doskonalenia i samoregulacji.</p>	<p>Środki są przydzielane wewnętrznie w odpowiedni sposób w celu osiągnięcia celów ustalonych w planach realizacji.</p> <p>W toku realizacji zaplanowanych działań jednoznacznie wspiera się odpowiednie partnerstwa o angażującym charakterze.</p> <p>Strategiczny plan rozwoju kompetencji personelu określa potrzeby w zakresie szkolenia nauczycieli i osób szkolących.</p> <p>Personel odbywa regularne szkolenia i rozwija współpracę z odpowiednimi zewnętrznymi podmiotami w celu wspierania budowy potencjału i doskonalenia jakości oraz dla osiągania coraz lepszych wyników.</p>

⁽¹⁾ Definicje stosowane na użytek niniejszego zalecenia opierają się na glosariuszu jakości szkolenia Cedefop (dokument roboczy, listopad 2003).

⁽²⁾ Osobny zestaw wybranych wskaźników jakości znajduje się w załączniku II.

Kryteria jakościowe	Orientacyjne deskryptory na poziomie systemu kształcenia i szkolenia zawodowego	Orientacyjne deskryptory na poziomie organizatora kształcenia i szkolenia zawodowego
<p>Regularnie prowadzona jest ocena wyników i procesów; uzupełnia się ją pomiarami</p>	<p>Opracowane są metody ocen obejmujących ocenę wewnętrzną i zewnętrzną.</p> <p>Uzgodniony i czytelnie opisany jest udział zainteresowanych stron w procesie monitorowania i oceny.</p> <p>Krajowe i regionalne normy i procesy doskonalenia i zapewniania wysokiej jakości są odpowiednio dobrane i proporcjonalne do potrzeb sektora.</p> <p>W odpowiednim przypadku systemy podlegają samoocenie i kontroli wewnętrznej i zewnętrznej.</p> <p>Wprowadzone są systemy wczesnego ostrzeżenia.</p> <p>Stosowane są wskaźniki skuteczności.</p> <p>W celu pomiaru skuteczności i określenia obszarów wymagających ulepszeń regularnie gromadzi się spójne i stosowne dane. Opracowywane są odpowiednie metody gromadzenia danych, np. kwestionariusze i wskaźniki/mierniki.</p>	<p>Okresowo na mocy uregulowań/ram krajowych i regionalnych lub z inicjatywy organizatorów kształcenia i szkolenia zawodowego prowadzona jest samoocena.</p> <p>Ocena i przegląd obejmują procesy i wyniki/efekty kształcenia, w tym ocenę zadowolenia uczących się oraz wyniki i zadowolenie personelu.</p> <p>Ocena i przegląd obejmują odpowiednie i skuteczne mechanizmy angażowania wewnętrznych i zewnętrznych zainteresowanych stron.</p> <p>Wprowadzone są systemy wczesnego ostrzeżenia.</p>
<p>Przeгляд</p>	<p>Na wszystkich poziomach zdefiniowane są procedury, mechanizmy i narzędzia przeglądu.</p> <p>Procesy podlegają regularnemu przeglądowi; opracowywane są plany działania w celu dokonywania zmian. Systemy są odpowiednio modyfikowane.</p> <p>Informacja o wynikach oceny jest udostępniana publicznie.</p>	<p>Gromadzone są informacje zwrotne od osób uczących się na temat ich osobistych doświadczeń i okoliczności uzyskiwania oraz przekazywania wiedzy. Informacje te wykorzystywane są – wraz z informacjami zwrotnymi od nauczycieli – jako podstawa dalszych działań.</p> <p>Informacje o wynikach przeglądu są powszechnie dostępne.</p> <p>Procedury gromadzenia informacji zwrotnej i dokonywania przeglądu stanowią część strategicznego procesu uczenia się w ramach organizacji.</p> <p>Wyniki/efekty procesu oceny są omawiane z odpowiednimi zainteresowanymi stronami; wprowadzane są odpowiednie plany działań.</p>

ZAŁĄCZNIK II

ZBIÓR WYBRANYCH WSKAŹNIKÓW ODNIESIENIA POZWALAJĄCYCH OCENIĆ JAKOŚĆ KSZTAŁCENIA I SZKOLENIA ZAWODOWEGO

Niniejszy załącznik zawiera propozycję spójnego zbioru wybranych wskaźników jakościowych, które mogą być wykorzystywane na potrzeby oceny i doskonalenia jakości systemów kształcenia i szkolenia zawodowego lub organizatorów kształcenia i szkolenia zawodowego. Zbiór ten będzie rozszerzany w toku europejskiej współpracy dwustronnej lub wielostronnej na bazie danych europejskich i rejestrów krajowych. Proponowane wskaźniki można stosować do kształcenia lub do doskonalenia zawodowego, zależnie od indywidualnych cech systemu kształcenia i szkolenia zawodowego w każdym z państw członkowskich. Można z nich korzystać na zasadzie dobrowolności, uwzględniając ich potencjalną wartość dodaną, a także zgodnie z krajowym ustawodawstwem i krajową praktyką.

Jeżeli chodzi o ich charakter i cel należy je odróżnić od wskaźników i poziomów odniesienia, o których mowa w konkluzjach Rady z dnia 25 maja 2007 r. w sprawie spójnych ram wskaźników i poziomów odniesienia na potrzeby monitorowania postępów w realizacji celów lizbońskich w dziedzinie kształcenia i szkolenia. Ich celem nie jest porównywanie jakości i skuteczności różnych systemów krajowych.

Tabela wskaźników nie obejmuje ponadto wskaźników gromadzonych na poziomie krajowym w przypadku, gdy one nie istnieją lub trudno je uzyskać. Na podstawie wspólnego porozumienia między państwami członkowskimi, Komisją i europejską siecią ds. europejskich ram odniesienia na rzecz zapewniania jakości można będzie na późniejszym etapie zgromadzić takie wskaźniki na poziomie krajowym.

Wskaźnik	Rodzaj wskaźnika	Cel z punktu widzenia polityki
Ogólne wskaźniki jakości		
NR 1 Użyteczność systemów zapewniania jakości dla kształcenia i szkolenia zawodowego: a) odsetek organizatorów stosujących wewnętrzne systemy zapewniania jakości na mocy przepisów lub z własnej inicjatywy b) odsetek akredytowanych organizatorów kształcenia i szkolenia zawodowego	Wskaźnik dotyczący kontekstu/wkładu	Promowanie kultury poprawy jakości na poziomie organizatora kształcenia i szkolenia zawodowego Bardziej przejrzysta jakość usług Zwiększenie wzajemnego zaufania w przypadku świadczenia szkolenia
NR 2 Inwestycje w szkolenie nauczycieli i szkoleniowców: a) odsetek nauczycieli i osób szkolących uczestniczących w dalszym szkoleniu b) wielkość inwestowanych środków	Wskaźnik dotyczący wkładu/procesu	Propagowanie odpowiedzialności nauczycieli i szkoleniowców za rozwój jakości kształcenia i szkolenia zawodowego Lepsze reagowanie systemu kształcenia i szkolenia zawodowego na zmienne potrzeby rynku pracy Zwiększanie indywidualnego potencjału uczenia się Poprawa osiągnięć osób uczących się
Wskaźniki służące realizacji celów polityki jakości kształcenia i szkolenia zawodowego		
NR 3 Wskaźnik uczestnictwa w programach kształcenia i szkolenia zawodowego: Liczba uczestników programów kształcenia i szkolenia zawodowego ⁽¹⁾ w podziale na rodzaj programu i kryteria indywidualne ⁽²⁾	Wskaźnik dotyczący wkładu/procesu/wyników	Uzyskanie podstawowych informacji o atrakcyjności kształcenia i szkolenia zawodowego na poziomie systemu i organizatora Odpowiednie skierowanie wsparcia, by zwiększyć udział w kształcenia i szkolenia zawodowego, z uwzględnieniem grup w niekorzystnej sytuacji

Wskaźnik	Rodzaj wskaźnika	Cel z punktu widzenia polityki
<p>NR 4</p> <p>Wskaźnik pełnego uczestnictwa w programach kształcenia i szkolenia zawodowego (aż do ukończenia):</p> <p>Liczba osób, które ukończyły z powodzeniem/nie ukończyły programów kształcenia i szkolenia zawodowego w podziale na rodzaj programu i kryteria indywidualne.</p>	<p>Wskaźnik dotyczący procesu/wkładu/wyników</p>	<p>Uzyskanie podstawowych informacji o osiągnięciach edukacyjnych i jakości procesów edukacyjnych</p> <p>Obliczenie odsetka osób przerywających naukę w porównaniu ze wskaźnikiem uczestnictwa</p> <p>Wspieranie pomyślnego kończenia nauki jako jednego z głównych celów kształcenia i szkolenia zawodowego w kontekście jakości</p> <p>Wspieranie odpowiednio dostosowanej oferty, w tym dla grup w niekorzystnej sytuacji</p>
<p>NR 5</p> <p>Wskaźnik powodzenia uczestników programów kształcenia i szkolenia zawodowego w szukaniu zatrudnienia:</p> <p>a) sytuacja zawodowa uczestników kształcenia i szkolenia zawodowego w pewnym określonym czasie od ukończenia szkolenia w podziale na rodzaj programu i kryteria indywidualne ⁽³⁾</p> <p>b) odsetek zatrudnionych uczestników kształcenia i szkolenia zawodowego w pewnym określonym czasie od ukończenia nauki w podziale na rodzaj programu i kryteria indywidualne</p>	<p>Wskaźnik dotyczący wyników</p>	<p>Zwiększanie szans na rynku pracy</p> <p>Poprawa zdolności reagowania kształcenia i szkolenia zawodowego na zmiany zapotrzebowania na rynku pracy</p> <p>Wspieranie świadczenia szkoleń w sposób dostosowany do uczestników, w tym grup w niekorzystnej sytuacji</p>
<p>NR 6</p> <p>Wykorzystanie nabytych umiejętności w miejscu pracy</p> <p>a) informacja o rodzaju pracy uzyskanej przez uczestników po zakończeniu nauki w podziale na rodzaj edukacji i kryteria indywidualne</p> <p>b) wskaźnik zadowolenia pracowników i pracodawców z umiejętności i kompetencji uzyskanych przez pracowników</p>	<p>Wskaźnik dotyczący wyników (połączenie danych jakościowych i ilościowych)</p>	<p>Zwiększanie szans na zatrudnienie</p> <p>Lepsze reagowanie systemu kształcenia i szkolenia zawodowego na zmienne potrzeby rynku pracy</p> <p>Wspieranie odpowiednio dostosowanej oferty, w tym dla grup w niekorzystnej sytuacji</p>
Informacje dotyczące kontekstu		
<p>NR 7</p> <p>Stopa bezrobocia ⁽⁴⁾ w podziale na kryteria indywidualne</p>	<p>Wskaźnik dotyczący kontekstu</p>	<p>Informacja ogólna na potrzeby procesu decyzyjnego na poziomie systemu kształcenia i szkolenia zawodowego</p>
<p>NR 8</p> <p>Przewaga grup słabszych:</p> <p>a) odsetek uczestników kształcenia i szkolenia zawodowego sklasyfikowanych jako przedstawiciele słabszych grup (w określonym regionie lub obszarze) w podziale według wieku i płci</p> <p>b) wskaźnik sukcesu w grupach słabszych w podziale według wieku i płci</p>	<p>Wskaźnik dotyczący kontekstu</p>	<p>Informacja ogólna na potrzeby procesu decyzyjnego na poziomie systemu kształcenia i szkolenia zawodowego</p> <p>Wspieranie dostępu do kształcenia i szkolenia zawodowego grup w niekorzystnej sytuacji</p> <p>Wspieranie odpowiednio dostosowanej oferty, w tym dla grup w niekorzystnej sytuacji</p>

Wskaźnik	Rodzaj wskaźnika	Cel z punktu widzenia polityki
NR 9 Mechanizmy określania potrzeb edukacyjnych rynku pracy: a) informacja o mechanizmach utworzonych w celu określania zmiennych potrzeb na różnych poziomach b) dane świadczące o ich skuteczności	Wskaźnik dotyczący kontekstu/wkładu (informacje jakościowe)	Lepsze reagowanie systemu kształcenia i szkolenia zawodowego na zmienne potrzeby rynku pracy Zwiększanie szans na zatrudnienie
NR 10 Środki promowania lepszego dostępu do kształcenia i szkolenia zawodowego: a) informacja o sposobach stosowanych na różnych poziomach b) dane świadczące o ich skuteczności	Wskaźnik dotyczący procesu (informacje jakościowe)	Promowanie dostępu do kształcenia i szkolenia zawodowego, w tym dla grup w niekorzystnej sytuacji Wspieranie odpowiednio dostosowanej oferty szkoleniowej

(1) W przypadku wstępnego kształcenia zawodowego: zanim osoba ucząca się zostanie uznana za uczestnika, musi kształcić się przez 6 tygodni.
 Uczenie się przez całe życie: odsetek ludności dopuszczonej do formalnych programów kształcenia i szkolenia zawodowego.

(2) Oprócz podstawowych informacji o płci i wieku można stosować inne kryteria społeczne, np.: osoby wcześniej porzucające naukę szkolną, osoby o najwyższych osiągnięciach edukacyjnych, migranci, osoby niepełnosprawne, długość okresu bezrobocia.

(3) W przypadku wstępnego kształcenia zawodowego: wyłącznie z informacjami w sprawie powodzenia uczestników, którzy nie ukończyli szkolenia.

(4) Definicja według MOP i OECD: osoby w wieku od 15 do 74 lat niemające pracy, aktywnie poszukujące zatrudnienia i gotowe do podjęcia pracy.

ZALECENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 18 czerwca 2009 r.

w sprawie ustanowienia europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/C 155/02)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 149 ust. 4 i art. 150 ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Poszerzanie i uznawanie wiedzy, umiejętności i kompetencji obywateli ma kluczowe znaczenie dla ich rozwoju osobistego i zawodowego, a także dla konkurencyjności, zatrudnienia i spójności społecznej we Wspólnocie. Z tego względu powinny one ułatwiać transnarodową mobilność pracownikom i osobom uczącym się oraz przyczyniać się do zaspokajania popytu i podaży na europejskim rynku pracy. Należy zatem promować i zwiększać na szczeblu wspólnotowym uczestnictwo w wolnym od granic procesie uczenia się przez całe życie oraz transfer, uznawanie i akumulację indywidualnych efektów uczenia się uzyskanych w kontekście formalnym, pozaformalnym i nieformalnym.
- (2) Na posiedzeniu Rady Europejskiej w Lizbonie w 2000 roku stwierdzono, że jednym z najważniejszych wymogów pozwalających dostosować systemy kształcenia i szkolenia we Wspólnocie do potrzeb społeczeństwa opartego na wiedzy powinna być większa przejrzystość kwalifikacji. Ponadto na posiedzeniu Rady Europejskiej w Barcelonie w 2002 roku podkreślono, jak ważne jest, zwiększanie przejrzystości i doskonalenie metod uznawania osiągnięć w obszarze kształcenia i szkolenia zawodowego („VET”) (ang. Vocational Education and Training).
- (3) Systemy VET, stanowiące główne obszary uczenia się przez całe życie, są bezpośrednio związane z kształceniem ogólnym i szkolnictwem wyższym oraz

z polityką zatrudnienia i polityką społeczną poszczególnych państw członkowskich. Poprzez swoje wielosektorowe oddziaływanie nie tylko wspierają one konkurencyjność europejskiej gospodarki i zaspokojenie zapotrzebowania rynku pracy, lecz także promują spójność społeczną, równość oraz aktywność i zaangażowanie obywateli.

- (4) W rezolucji Rady z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wspierania wzmocnionej współpracy europejskiej w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego ⁽⁴⁾ („proces kopenhaski”) oraz we wspólnym okresowym sprawozdaniu Rady i Komisji z 2004 r. na temat postępów w realizacji programu prac „Edukacja i szkolenie 2010” ⁽⁵⁾ podkreślono znaczenie systemu transferu osiągnięć dla kształcenia i szkolenia zawodowego, natomiast we wspólnym sprawozdaniu Rady i Komisji z 2008 r. ⁽⁶⁾ zaakcentowano potrzebę zwiększenia starań na rzecz poprawy jakości i atrakcyjności VET.
- (5) W konkluzjach Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich, zgromadzonych w Radzie z dnia 15 listopada 2004 r., w sprawie przyszłych priorytetów wzmocnionej współpracy europejskiej na rzecz kształcenia i szkolenia zawodowego nadano priorytet opracowaniu i wdrożeniu europejskiego systemu transferu osiągnięć w VET, aby umożliwić osobom uczącym się spożytkowanie osiągnięć, uzyskanych na dotychczasowej ścieżce edukacyjnej, przy przechodzeniu z jednego systemu kształcenia/szkolenia zawodowego do innego.
- (6) Celem niniejszego zalecenia jest stworzenie europejskiego systemu transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym („system ECVET”) (ang. European Credit System for Vocational Education and Training), mającego ułatwić transfer, uznawanie i akumulację efektów uczenia się osób zamierzających uzyskać określoną kwalifikację. Zwiększy to ogólne zrozumienie efektów uczenia się obywateli, przejrzystość tych efektów, transnarodową mobilność oraz możliwość przenoszenia efektów uczenia się zarówno pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi, jak i, w stosownych przypadkach, również wewnątrz samych państw członkowskich, w wolnym od granic obszarze uczenia się przez całe życie, a także zwiększy mobilność i możliwość przenoszenia kwalifikacji na szczeblu krajowym pomiędzy różnymi sektorami gospodarki oraz na rynku pracy. Przyczyni się to ponadto do rozwoju i rozszerzenia europejskiej współpracy w dziedzinie edukacji i szkoleń.

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 30.4.2009, s. 140.⁽²⁾ Dz.U. C 325 z 19.12.2008, s. 48.⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2008 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 11 maja 2009 r.⁽⁴⁾ Dz.U. C 13 z 18.1.2003, s. 2.⁽⁵⁾ Dz.U. C 104 z 30.4.2004, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. C 86 z 5.4.2008, s. 1.

- (7) System ECVET powinien się opierać na zasadach i na specyfikacjach technicznych określonych w załączniku II. Ponadto system ten powinien bazować na wspólnych zasadach zapewniania jakości określonych w konkluzjach Rady z dnia 28 maja 2004 r. w sprawie zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu zawodowym oraz w zaleceniu Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2009 r. (w sprawie ustanowienia europejskich ram odniesienia na rzecz zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu zawodowym) ⁽¹⁾.
- (8) System ECVET stosuje się do wszystkich efektów uczenia się, które powinny być z reguły osiągalne w ramach szeregu ścieżek kształcenia i uczenia się na wszystkich poziomach europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie („EQF”) (ang. European Qualifications Framework), a następnie podlegać transferowi i uznaniu. Niniejsze zalecenie wpisuje się zatem w szersze cele promowania uczenia się przez całe życie i zwiększania możliwości zatrudnienia, otwartości na mobilność i integracji społecznej pracowników i osób uczących się. W szczególności ułatwia ono opracowanie elastycznych i zindywidualizowanych ścieżek, jak również uznawanie efektów uczenia się osiągniętych w ramach pozaformalnego i nieformalnego uczenia się.
- (9) Przejrzyste zasady zapewniania jakości, wymiana informacji oraz rozwój partnerstw pomiędzy instytucjami właściwymi do spraw kwalifikacji, organizatorami kształcenia i szkolenia zawodowego, i innymi zainteresowanymi stronami, powinny przyczynić się do budowania wzajemnego zaufania i ułatwienia wdrożenia niniejszego zalecenia.
- (10) Niniejsze zalecenie powinno zwiększyć spójność, porównywalność i komplementarność systemów transferu osiągnięć, stosowanych w kształceniu i szkoleniu zawodowym z europejskim systemem transferu i akumulacji zaliczeń („ECTS”) (ang. European Credit Transfer and Accumulation System), stosowanym w szkolnictwie wyższym, przyczyniając się tym samym do zwiększenia przenikalności poziomów edukacji i szkoleń, zgodnie z krajowym ustawodawstwem i krajową praktyką.
- (11) Należy propagować walidację ocenionych efektów uczenia się pozaformalnego i nieformalnego zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 28 maja 2004 r. w sprawie wspólnych europejskich zasad identyfikacji i walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego.
- (12) Niniejsze zalecenie jest uzupełnieniem zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie ⁽²⁾, w którym zaleca się państwom członkowskim, by dążyły do powiązania ram kwalifikacji z istniejącymi lub przyszłymi europejskimi systemami transferu osiągnięć, zarówno w odniesieniu do transferu i akumulacji zaliczeń w szkolnictwie wyższym, jak i do transferu osiągnięć w VET. Podczas gdy głównym celem EQF jest zwiększenie przejrzystości, porównywalności i możliwości przenoszenia posiadanych kwalifikacji, system ECVET ma na celu ułatwienie transferu, uznawania i akumulacji efektów uczenia się osób dążących do uzyskania określonej kwalifikacji.
- (13) Niniejsze zalecenie uwzględnia również decyzję nr 2241/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie jednolitych ram wspólnotowych dla przejrzystości kwalifikacji i kompetencji (Europass) ⁽³⁾ oraz zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie mobilności transnarodowej we Wspólnocie w celach edukacji i szkolenia: Europejska karta na rzecz jakości mobilności ⁽⁴⁾.
- (14) Niniejsze zalecenie powinno ułatwić zaangażowanie, w stosownych przypadkach, właściwych organów lokalnych i regionalnych w proces łączenia krajowych lub innych ram kwalifikacji i systemów z systemem ECVET.
- (15) Niniejsze zalecenie nie powinno naruszać przepisów dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽⁵⁾, która określa prawa i obowiązki zarówno właściwego organu krajowego, jak i osoby migrującej. Stosowanie systemu ECVET nie powinno mieć wpływu na dostęp do rynku pracy w przypadku uznania kwalifikacji zawodowych na podstawie dyrektywy 2005/36/WE. Ponadto system ECVET nie nadaje obywatelom żadnych nowych uprawnień do tego, aby efekty uczenia się albo punkty ECVET były automatycznie uznawane.
- (16) Wprowadzenie i wdrożenie systemu ECVET odbywa się na zasadzie dobrowolności, zgodnie z art. 149 i 150 Traktatu, dlatego też można je przeprowadzać jedynie w zgodzie z obowiązującymi krajowymi przepisami prawa i uregulowaniami.
- (17) Ponieważ cele niniejszego zalecenia, a mianowicie wspieranie i uzupełnianie działań państw członkowskich, ułatwianie współpracy pomiędzy nimi w celu zwiększenia przejrzystości oraz propagowanie mobilności i uczenia się przez całe życie, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, o której mowa w tym artykule, niniejsze zalecenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia określonych w nim celów, ponieważ nie zastępuje ani nie definiuje krajowych systemów kwalifikacji, samych kwalifikacji ani krajowych systemów transferu osiągnięć, nie określa konkretnych efektów uczenia się ani indywidualnych kompetencji, a także nie ma na celu ani nie wymaga fragmentacji systemów kwalifikacji ani też ich zharmonizowania,

⁽¹⁾ Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Dz.U. C 111 z 6.5.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 5.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22.

NINIEJSZYM ZALECAJĄ, ABY PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE:

- 1) promowały europejski system transferu osiągnięć w kształceniu i szkoleniu zawodowym („system ECVET”), określony w załącznikach I i II, na wszystkich poziomach EQF, w odniesieniu do kwalifikacji z zakresu VET, aby ułatwić transnarodową mobilność i uznawanie efektów uczenia się w VET oraz w wolnym od granic uczeniu się przez całe życie;
- 2) stworzyły niezbędne warunki, a w stosownych przypadkach przyjęły odpowiednie środki, tak aby od 2012 roku – zgodnie z krajowym ustawodawstwem i krajową praktyką oraz na podstawie testów i prób – możliwe było stopniowe stosowanie systemu ECVET w odniesieniu do kwalifikacji VET na wszystkich poziomach EQF, i używany do celów transferu, uznawania i akumulacji indywidualnych efektów uczenia się, uzyskanych w kontekście formalnym oraz – tam gdzie to stosowne – w kontekście pozaformalnym i nieformalnym;
- 3) wspierały rozwój krajowych i europejskich partnerstw i sieci skupiających instytucje i organy odpowiedzialne za kwalifikacje i dyplomy, organizatorów kształcenia i szkolenia zawodowego, partnerów społecznych oraz inne zainteresowane podmioty prowadzące działalność polegającą na testowaniu, wdrażaniu i promowaniu systemu ECVET;
- 4) zagwarantowały zainteresowanym stronom i osobom indywidualnym w obszarze VET dostęp do informacji oraz wytycznych z zakresu stosowania systemu ECVET, a jednocześnie ułatwiły wymianę informacji pomiędzy państwami członkowskimi. Ponadto aby zadbały o należyte upowszechnianie przez właściwe organy informacji o zastosowaniu systemu ECVET do kwalifikacji oraz o to, by pokrewne dokumenty „Europass”, wydawane przez właściwe organy, zawierały jasno przedstawione sprecyzowane informacje i odniesienia;
- 5) stosując system ECVET przestrzegają, zgodnie z krajowym ustawodawstwem i praktyką, wspólnych zasad dotyczących zapewniania jakości VET, określonych w konkluzjach Rady z dnia 28 maja 2004 r., w sprawie zapewniania jakości w kształceniu i szkoleniu zawodowym w szczególności w odniesieniu do oceny, walidacji i uznawania efektów uczenia się;
- 6) zagwarantowały funkcjonowanie mechanizmów koordynacji i monitorowania na odpowiednich szczeblach, zgodnie z ustawodawstwem, strukturami i wymogami poszczególnych państw członkowskich, aby zapewnić jakość, przejrzystość i spójność inicjatyw mających na celu wdrożenie systemu ECVET,

UDZIELAJĄ POPARCIA ZAMIERZENIOM KOMISJI, BY:

- 1) wspierać państwa członkowskie w wykonywaniu zadań, o których mowa w pkt 1–6, oraz w stosowaniu zasad i specyfikacji technicznych systemu ECVET, określonych w załączniku II, szczególnie poprzez ułatwianie testowania, współpracy, wzajemnego uczenia się oraz promocję i podejmowanie działań informacyjnych i konsultacyjnych, z jednoczesnym zagwarantowaniem wszystkim zainteresowanym obywatelom dostępu do wytycznych odnośnie do stosowania systemu ECVET;
- 2) opracować przewodniki i narzędzia dla użytkowników systemu oraz dostosować odpowiednie dokumenty „Europass” we współpracy z państwami członkowskimi oraz krajowymi i europejskimi ekspertami i użytkownikami; pogłębiać specjalistyczną wiedzę w celu zwiększenia spójności i komplementarności systemu ECVET z europejskim systemem transferu i osiągnięć ECTS stosowanym w szkolnictwie wyższym we współpracy z ekspertami ds. kształcenia i szkolenia zawodowego i szkolnictwa wyższego oraz z użytkownikami na szczeblu europejskim i krajowym; a także regularnie informować o rozwoju systemu ECVET;
- 3) promować i współtworzyć wraz z państwami członkowskimi europejską sieć ECVET, skupiającą podmioty działające w sektorze VET oraz właściwe instytucje krajowe, która będzie zajmować się upowszechnianiem i wspieraniem systemu ECVET w państwach członkowskich i stanowić dla państw członkowskich trwałe forum wymiany informacji i doświadczeń; w ramach sieci utworzyć grupę użytkowników systemu ECVET, która będzie pomagać w uaktualnianiu przewodnika dla użytkowników systemu oraz wpływać na jakość i ogólną spójność współpracy służącej wdrażaniu systemu ECVET;
- 4) monitorować podejmowane działania, w tym wyniki testów i prób, a po dokonaniu wraz z państwami członkowskimi oceny i ewaluacji wspomnianych działań, sporządzać sprawozdanie – w terminie dnia 18 czerwca 2014 r. dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące zgromadzonych doświadczeń i wniosków na przyszłość, w tym, w razie konieczności, dokonywać we współpracy z państwami członkowskimi przeglądu i dostosowania niniejszego zalecenia, a także uaktualnienia załączników i wytycznych odnośnie do stosowania systemu.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 czerwca 2009 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady
Štefan FÜLE
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

DEFINICJE

Do celów niniejszego zalecenia stosuje się następujące definicje:

- a) „kwalifikacja” oznacza formalny wynik procesu oceny i walidacji uzyskany w efekcie stwierdzenia przez właściwą instytucję, że osiągnięte przez daną osobę efekty uczenia się są zgodne z określonymi standardami;
  - b) „efekty uczenia się” oznaczają stwierdzenie tego, co uczący się wie, co rozumie i potrafi wykonać po ukończeniu procesu uczenia się, ujęte w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji;
  - c) „jednostka efektów uczenia się” (jednostka): oznacza składnik kwalifikacji, będący spójnym zbiorem wiedzy, umiejętności i kompetencji, który może podlegać ocenie i walidacji;
  - d) „osiągnięcia odpowiadające efektom uczenia się” (osiągnięcia) oznaczają zbiór indywidualnych efektów uczenia się danej osoby, które zostały ocenione i mogą być akumulowane do celów uzyskania kwalifikacji lub transferowane do innych programów kształcenia/uczenia się lub do innych kwalifikacji;
  - e) „właściwa instytucja” oznacza instytucję odpowiedzialną za opracowywanie i przyznawanie kwalifikacji lub uznawanie jednostek lub pełniącą inne funkcje związane z systemem ECVET, takie jak przyporządkowywanie punktów ECVET kwalifikacjom i jednostkom oraz ocena, walidacja i uznawanie efektów uczenia się zgodnie z zasadami i praktykami państw uczestniczących;
  - f) „ocena efektów uczenia się” oznacza metody i procesy prowadzące do określenia zakresu, w jakim uczący się faktycznie przyswoił określoną wiedzę, opanował określone umiejętności i zdobył określone kompetencje;
  - g) „walidacja efektów uczenia się” oznacza proces potwierdzania, że określone, poddane ocenie efekty uczenia się uzyskane przez uczącego się odpowiadają konkretnym efektom wymaganym w ramach jednostki lub kwalifikacji;
  - h) „uznawanie efektów uczenia się” oznacza proces oficjalnego poświadczania uzyskanych efektów uczenia się poprzez przyznanie pełnych kwalifikacji lub ich elementów składowych - jednostek uczenia się;
  - i) „punkty ECVET” oznaczają liczbowe określenie ogólnej wartości efektów uczenia się w ramach kwalifikacji oraz względnej wartości jednostek w stosunku do pełnej kwalifikacji.
-

ZAŁĄCZNIK II

SYSTEM ECVET – ZASADY I SPECYFIKACJE TECHNICZNE

System ECVET to techniczne ramy transferu, uznawania oraz – w stosownych przypadkach – akumulacji efektów uczenia się poszczególnych osób, tak by mogły one uzyskać określone kwalifikacje. Narzędzia i metody systemu ECVET obejmują opis kwalifikacji w kategoriach jednostek uczenia się wraz ze związanymi z nimi punktami, proces transferu i akumulacji oraz dokumenty uzupełniające, takie jak porozumienia o programie zajęć, indywidualne wykazy osiągnięć oraz przewodniki dla użytkowników systemu ECVET.

System ECVET ma ułatwić uznawanie efektów uczenia się, zgodnie z krajowym ustawodawstwem, w ramach mobilności, do celów uzyskiwania kwalifikacji. Należy odnotować, że system ECVET nie nadaje obywatelom żadnych nowych uprawnień do tego, aby efekty uczenia się i punkty ECVET były automatycznie uznawane. Jego zastosowanie do określonych kwalifikacji odbywa się zgodnie z ustawodawstwem obowiązującym w państwach członkowskich oraz zgodnie z obowiązującymi w nich przepisami i uregulowaniami, i opiera się na następujących zasadach i specyfikacjach technicznych:

1. Jednostki efektów uczenia się

Jednostka jest elementem kwalifikacji, na który składa się spójny zbiór wiedzy, umiejętności i kompetencji, który można poddać ocenie i walidacji wraz z towarzyszącymi mu punktami ECVET. Kwalifikacja z reguły składa się z szeregu jednostek; tworzy ją określony zbiór tych jednostek. Osoba ucząca się może zatem uzyskać kwalifikację poprzez akumulowanie wymaganych jednostek w różnych krajach i w różnych kontekstach (uczenie się formalne, a w stosownych przypadkach, pozaformalne i nieformalne), z poszanowaniem krajowego ustawodawstwa dotyczącego akumulacji jednostek i uznawania efektów uczenia się.

Jednostki składające się na kwalifikację powinny być:

- opisane w czytelnych i zrozumiałych kategoriach poprzez odwołanie się do wiedzy, umiejętności i kompetencji, które się na nie składają;
- skonstruowane i zorganizowane w taki sposób, aby były spójne z daną kwalifikacją;
- skonstruowane w taki sposób, aby możliwa była indywidualna ocena i walidacja efektów uczenia się składających się na daną jednostkę.

Jednostka może być specyficzna dla jednej kwalifikacji lub wspólna dla kilku kwalifikacji. Zakładane efekty uczenia się składające się na daną jednostkę można uzyskać niezależnie od miejsca i sposobu ich uzyskania. A zatem jednostka zasadniczo nie powinna być mylona ze składnikiem formalnego programu kształcenia lub szkolenia.

Zasady i procedury, według których należy określać cechy jednostek efektów uczenia się oraz łączyć i akumulować te jednostki w ramach określonych kwalifikacji, są opracowywane przez właściwe instytucje oraz partnerów zaangażowanych w proces kształcenia/szkolenia zgodnie z zasadami danego kraju lub regionu.

Specyfikacje jednostki powinny obejmować:

- ogólną nazwę jednostki;
- w stosownych przypadkach, ogólną nazwę kwalifikacji (jednej lub kilku), do której odnosi się dana jednostka;
- poziom kwalifikacji w odniesieniu do europejskich ram kwalifikacji (EQF), a, w stosownych przypadkach, do krajowych ram kwalifikacji („NQF”), wraz z towarzyszącymi danej kwalifikacji punktami ECVET;
- zakładane efekty uczenia się składające się na tę jednostkę;
- procedury i kryteria oceny tych efektów uczenia się;

- punkty ECVET związane z jednostką;
- określenie, do kiedy dana jednostka zachowuje ważność, jeżeli ma to zastosowanie.

2. Transfer i akumulacja efektów uczenia się, partnerstwa systemu ECVET

W systemie ECVET, jednostki efektów uczenia się uzyskane w określonym kontekście są oceniane, a następnie – jeżeli ocena przebiegnie pomyślnie – przenoszone do innego kontekstu. W tym drugim kontekście, właściwa instytucja dokonuje ich walidacji i uznania, potwierdzając tym samym spełnienie części wymogów warunkujących uzyskanie przez daną osobę określonej kwalifikacji. Jednostki efektów uczenia się mogą być następnie akumulowane celem uzyskania pełnej kwalifikacji, zgodnie z przepisami danego kraju lub regionu. Procedury i wytyczne związane z oceną, walidacją, akumulacją i uznawaniem jednostek efektów uczenia się są opracowywane przez właściwe instytucje oraz partnerów zaangażowanych w proces kształcenia/szkolenia.

Transfer osiągnięć w oparciu o system ECVET, stosowany do efektów uczenia się uzyskanych w formalnym kontekście uczenia się, należy ułatwić poprzez tworzenie partnerstw i sieci właściwych instytucji, uprawnionych, każda na własnym obszarze działania, do nadawania pełnych kwalifikacji lub jednostek oraz przyznawania osiągnięć za efekty uzyskane w uczeniu się, dla celów ich transferu i walidacji.

Tworzenie partnerstw ma na celu:

- ustanowienie ogólnych ram współpracy i sieci kontaktów między partnerami, określonych w porozumieniach o partnerstwie („MoU”) (ang. Memorandum of Understanding), które tworzą atmosferę wzajemnego zaufania;
- ułatwienie partnerom dokonywania specjalnych ustaleń odnośnie do transferu osiągnięć na potrzeby uczących się.

Porozumienie o partnerstwie powinno potwierdzać, że partnerzy:

- wzajemnie akceptują swój status jako właściwych instytucji;
- uznają, że stosowane przez drugą stronę kryteria i procedury zapewniania jakości oraz oceny, walidacji i uznawania są odpowiednie do celu transferu osiągnięć;
- zgadzają się na warunki działania partnerstwa, zwłaszcza w odniesieniu do celów, czasu trwania i ustaleń dotyczących możliwości aktualizacji porozumienia o partnerstwie;
- uznają porównywalność określonych kwalifikacji do celu transferu osiągnięć, przy zastosowaniu poziomów referencyjnych ustalonych przez EQF;
- są świadomi tego, które podmioty i właściwe instytucje mogą oprócz nich brać udział w opisywanym procesie i jakie mogą pełnić w nim funkcje.

W przypadku gdy system ECVET byłby stosowany do efektów uczenia się uzyskanych w kontekście pozaformalnym lub nieformalnym lub poza ramami określonymi w porozumieniu o partnerstwie, właściwa instytucja, która jest upoważniona do nadawania pełnych kwalifikacji lub ich elementów składowych – jednostek lub przyznawania osiągnięć, powinna ustanowić procedury i mechanizmy służące identyfikowaniu, walidacji i uznawaniu takich efektów uczenia się poprzez przyznawanie odpowiednich jednostek i odpowiadających im punktów ECVET.

3. Porozumienie o programie zajęć i indywidualny wykaz osiągnięć

Aby umożliwić transfer osiągnięć, w którym bierze udział dwóch partnerów i mobilna osoba ucząca się, dwie instytucje właściwe, zaangażowane w proces kształcenia/szkolenia i walidacji oraz osoba ucząca się zawierają – w ramach porozumienia o partnerstwie – porozumienie o programie zajęć. Powinno ono:

- zawierać rozróżnienie na właściwą instytucję „macierzystą” i „goszczącą”⁽¹⁾;
- określać szczególne warunki dotyczące danego okresu mobilności, takie jak tożsamość uczącego się, długość okresu mobilności, zakładane efekty uczenia się i odpowiadające im punkty ECVET.

⁽¹⁾ Instytucja macierzysta jest instytucją, która dokona walidacji efektów uczenia się uzyskanych przez uczącego się i uzna je. Instytucja goszcząca to instytucja zapewniająca kształcenie/szkolenie umożliwiające uzyskanie określonych efektów uczenia się i oceniająca te efekty.

Porozumienie o programie zajęć powinno stwierdzać, że jeżeli uczący się uzyskał zakładane efekty uczenia się i otrzymał pozytywną ocenę od instytucji goszczącej, to instytucja macierzysta powinna dokonać ich walidacji i uznać je – zgodnie z zasadami i procedurami ustanowionymi przez właściwą instytucję – jako część wymogów, które należy spełnić, by uzyskać określoną kwalifikację.

Transfer między partnerami może odnosić się do efektów uczenia się uzyskanych w kontekście formalnym oraz – w stosownych przypadkach – w kontekście pozaformalnym lub nieformalnym. W związku z powyższym transfer osiągnięć odpowiadających efektom uczenia się odbywa się w trzech etapach:

- instytucja goszcząca ocenia efekty uczenia się i przyznaje uczącemu się punkty ECVET. Efekty uczenia się i odpowiadające im punkty ECVET są zapisywane w „indywidualnym wykazie osiągnięć”⁽¹⁾ uczącego się;
- instytucja macierzysta dokonuje walidacji punktów ECVET, które w odpowiedni sposób dokumentują osiągnięcia uczącego się;
- instytucja macierzysta uznaje uzyskane efekty uczenia się. Uznanie to prowadzi do zaliczenia jednostek i przyznania należnych za nie punktów ECVET zgodnie z zasadami systemu macierzystego.

Warunkiem walidacji i uznania przez właściwą instytucję macierzystą jest pozytywna ocena efektów uczenia się przez właściwą instytucję goszczącą, zgodnie z ustalonymi procedurami i kryteriami zapewniania jakości.

4. Punkty ECVET

Punkty ECVET stanowią uzupełniające liczbowe źródło informacji o kwalifikacjach i jednostkach. Nie mają one wartości w oderwaniu od uzyskanych efektów uczenia się dotyczących konkretnej kwalifikacji, do której się odnoszą, natomiast odzwierciedlają fakt uzyskania i akumulacji jednostek uczenia się. Aby umożliwić jednolite podejście do stosowania punktów ECVET, zakłada się, że efektem uczenia się, uzyskiwanym w ciągu jednego roku formalnego kształcenia i szkolenia zawodowego, w pełnym wymiarze godzin, odpowiada 60 punktów ECVET.

W systemie ECVET punkty przyporządkowuje się zazwyczaj w dwóch etapach: punkty ECVET przydziela się najpierw określonej kwalifikacji jako całości, a następnie jej poszczególnym jednostkom. Jako punkt odniesienia dla danej kwalifikacji przyjmuje się wybrany formalny kontekst uczenia się i na podstawie danej kwalifikacji przydziela się określoną całkowitą liczbę punktów zgodnie z konwencją. Następnie punkty ECVET z tej puli przyporządkowuje się poszczególnym jednostkom, w zależności od ich względnej wagi w ramach danej kwalifikacji.

W przypadku kwalifikacji, dla których nie ma wzorcowej ścieżki kształcenia, punkty ECVET można przyporządkowywać szacunkowo, na podstawie porównania z innymi kwalifikacjami uzyskiwanymi we wzorcowym kontekście formalnym. Aby zapewnić porównywalność kwalifikacji, właściwa instytucja powinna wziąć pod uwagę równorzędny poziom EQF lub ewentualnie NQF (ang. National Qualifications Framework) lub podobieństwo efektów uczenia się w ściśle powiązanej dziedzinie zawodowej.

Względną wagę jednostki w stosunku do kwalifikacji należy określić zgodnie z następującymi kryteriami, traktowanymi samodzielnie lub łącznie:

- względne znaczenie efektów uczenia się, które składają się na daną jednostkę, dla uczestnictwa w rynku pracy, zdobycia w przyszłości wyższych kwalifikacji lub dla integracji społecznej;
- trudność, zakres i objętość efektów uczenia się w ramach danej jednostki;
- wysiłek, jaki uczący się musi włożyć w zdobycie wiedzy, umiejętności lub kompetencji wymaganych w ramach danej jednostki.

Wyrażona w punktach ECVET względna waga określonej jednostki, wspólnej dla kilku kwalifikacji, może różnić się w zależności od tego, o jaką kwalifikację chodzi.

Przyporządkowanie punktów ECVET stanowi zazwyczaj jeden z etapów opracowywania kwalifikacji i jednostek uczenia się. Zajmuje się tym właściwa instytucja odpowiedzialna za tworzenie i funkcjonowanie kwalifikacji lub instytucja specjalnie do tego upoważniona. W krajach, w których istnieje już krajowy system transferu osiągnięć, właściwe instytucje ustalają sposób przeliczania punktów krajowych na punkty ECVET.

⁽¹⁾ Indywidualny wykaz osiągnięć jest dokumentem wyszczególniającym uzyskane przez uczącego się efekty uczenia się, przyznane jednostki uczenia się i punkty ECVET.

Zdobycie kwalifikacji lub zaliczenie jednostki powoduje przyznanie należnych punktów ECVET, niezależnie od czasu, który jest faktycznie potrzebny do ich uzyskania.

Transfer jednostki wiąże się zazwyczaj z transferem związanych z nią punktów ECVET, co pozwala na ich uwzględnienie – zgodnie z przepisami krajowymi lub regionalnymi – podczas uznawania efektów uczenia się, poddanych transferowi. W razie konieczności, właściwa instytucja może ponownie rozważyć, ile punktów ECVET należy wziąć pod uwagę w danym przypadku, pod warunkiem, że ustanowione do tego celu zasady i metody są przejrzyste i opierają się na zasadach zapewniania jakości.

Każda uzyskana w ramach pozaformalnego lub nieformalnego uczenia się kwalifikacja, dla której można określić wzorcową ścieżkę kształcenia, oraz odpowiadające jej jednostki otrzymuje tyle samo punktów ECVET, co ścieżka wzorcowa, ponieważ w ich toku uzyskuje się takie same efekty uczenia się.

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

7 lipca 2009 r.

(2009/C 155/03)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,4019	AUD	Dolar australijski	1,7484
JPY	Jen	133,61	CAD	Dolar kanadyjski	1,6223
DKK	Korona duńska	7,4465	HKD	Dolar hong kong	10,8648
GBP	Funt szterling	0,86380	NZD	Dolar nowozelandzki	2,1996
SEK	Korona szwedzka	10,9650	SGD	Dolar singapurski	2,0420
CHF	Frank szwajcarski	1,5181	KRW	Won	1 784,41
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	11,1837
NOK	Korona norweska	9,0565	CNY	Yuan renminbi	9,5788
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,3425
CZK	Korona czeska	25,882	IDR	Rupia indonezyjska	14 374,43
EEK	Korona estońska	15,6466	MYR	Ringgit malezyjski	4,9746
HUF	Forint węgierski	273,20	PHP	Peso filipińskie	67,591
LTL	Lit litewski	3,4528	RUB	Rubel rosyjski	44,0625
LVL	Łat łotewski	0,6971	THB	Bat tajlandzki	47,794
PLN	Złoty polski	4,3740	BRL	Real	2,7321
RON	Lej rumuński	4,2117	MXN	Peso meksykańskie	18,5100
TRY	Lir turecki	2,1593	INR	Rupia indyjska	67,6140

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

KOMISJA

Zaproszenie do składania wniosków TREN/SUB/01-2009

(2009/C 155/04)

Komisja planuje przyznawanie dotacji, których całkowita orientacyjna kwota wynosi 4 750 000 EUR, na promowanie celów polityki transportowej. Priorytety polityczne zostały wyznaczone w programie prac przyjętym przez Komisję na rok 2009.

Główne zagadnienia dotyczą bezpieczeństwa drogowego, bezpieczeństwa w zakresie transportu oraz rynku wewnętrznego (w obszarze żeglugi śródlądowej i morskiej).

Informacje dotyczące zaproszenia do składania ofert są dostępne na stronie internetowej DG TREN pod następującym adresem:

http://ec.europa.eu/transport/grants/index_en.htm

EUROPEJSKI BANK INWESTYCYJNY

Wezwanie do składania propozycji

Europejski Bank Inwestycyjny oferuje dwa nowe granty EIBURS w ramach inicjatywy na rzecz uniwersyteckich badań naukowych

(2009/C 155/05)

Europejski Bank Inwestycyjny zarządza stosunkami instytucjonalnymi z uniwersytetami przede wszystkim za pośrednictwem wspólnej inicjatywy EBI i uniwersytetów na rzecz badań naukowych, w której skład wchodzi trzy różne programy:

- **EIBURS (EIB University Research Sponsorship Programme)** – program sponsorowania uniwersyteckich badań naukowych,
- **STAREBEI (STAgés de REcherche BEI)** – program finansowania dla młodych naukowców pracujących nad wspólnymi projektami EBI i uniwersytetów,
- **Sieci uniwersytetów EBI (EIB University Networks)** – mechanizm współpracy dla sieci uniwersytetów wykazujących cechy, które są szczególnie odpowiednie do wspierania celów Grupy EBI.

EIBURS jest źródłem grantów dla uniwersyteckich ośrodków badawczych zajmujących się kwestiami, które są przedmiotem szczególnego zainteresowania Banku. Granty EBI, o wysokości do 100 000 EUR na rok przez okres trzech lat, są przyznawane w drodze konkursu zainteresowanym wydziałom uniwersyteckim lub ośrodkom badawczym powiązanym z uniwersytetami w państwach członkowskich UE, krajach kandydujących lub przystępujących, o uznanej renomie w dziedzinach wybranych przez EBI. Te granty umożliwią im poszerzenie działalności w tych dziedzinach. Wybrana propozycja powinna gwarantować osiągnięcie różnych wyników (badania naukowe, organizacja kursów i seminariów, sieć kontaktów, rozpowszechnianie wyników, itd.), które będą przedmiotem umowy kontraktowej z Bankiem.

W roku akademickim 2009/2010 dwa nowe kierunki badań w ramach programu **EIBURS** to:

— **Rozwój publicznych e-usług w Europie**

Odnowiona strategia lizbońska i europejski plan odnowy gospodarczej identyfikują powszechne zastosowanie infrastruktury szybkiego, szerokopasmowego dostępu w Europie jako jeden z głównych warunków przyspieszenia rozpowszechnienia aplikacji e-usług, które przyczyniają się do zwiększenia produktywności. Ponieważ zachęty rynkowe początkowo mogą okazać się niewystarczające do wprowadzenia tych aplikacji na rynek, od sektora publicznego oczekuje się odgrywania wiodącej roli w stymulowaniu popytu na nie w celu uzasadnienia zastosowania tej infrastruktury pod względem ekonomicznym. Jednocześnie sektor publiczny mógłby skorzystać na znaczącym zwiększeniu produktywności poprzez bardziej efektywne świadczenie istniejących usług lub opracowanie nowych usług; przykładowo, mógłby dokonać inwestycji w niezbędną sieć infrastruktury (zważywszy na jej charakter dóbr publicznych i potrzebę otwartego dostępu) i określić rodzaje usług, jakich ta infrastruktura ma dostarczyć (podejście oparte na modelu output).

W programie badawczym powinna znaleźć się ocena potencjału zastosowania różnych rodzajów e-usług (na przykład e-rządu, e-zdrowia, e-nauczania, itd.) przy jednoczesnej identyfikacji stosownych ról sektora prywatnego i publicznego oraz najbardziej efektywnych metod świadczenia tych usług (zwłaszcza w kontekście umów dotyczących partnerstw publiczno-prywatnych). Ten program powinien również uwzględnić nowe działania UE w rodzaju inicjatywy rynków pionierskich czy zamówień przedkomercyjnych, których celem jest umożliwienie sektorowi publicznemu odgrywania wiodącej roli w stymulowaniu powstawania nowych rynków. Powinien także odzwierciedlać zainteresowanie opinii publicznej opracowaniem środków oddziaływania na popyt w oparciu o aplikacje TIT w innych sektorach, między innymi w sektorze transportu czy energii, gdzie te technologie mogą odegrać ważną rolę w zwiększeniu efektywności energetycznej.

Ten projekt może obejmować dodatkową działalność badawczą, jakiej dany ośrodek uniwersytecki byłby gotów się podjąć w ramach przyznanego mu grantu, między innymi a) organizację kursów i seminariów, b) opracowanie baz danych i ankiet czy c) pogłębione studia przypadków.

— **Ocena oddziaływań środowiskowych pod względem finansowym i ekonomicznym**

Ocena środowiska i jego wpływu na dobrobyt człowieka pod względem finansowym i ekonomicznym ma szczególne znaczenie dla wzajemnie powiązanych kwestii zmian klimatycznych i bioróżnorodności, które będą prawdopodobnie należeć do najważniejszych problemów XXI wieku.

Zmiany klimatyczne zachodzą na naszych oczach: klimat się ociepla, co pociąga za sobą określone skutki, a to z kolei ma niekorzystny wpływ na ekosystemy i bioróżnorodność.

Ekosystemom w rodzaju lasów, mokradeł i stref przybrzeżnych grozi niszczenie i fragmentacja siedlisk. W rezultacie zagrożone są także różne usługi ekosystemów (na przykład kontrola powodzi, zapylenie, ochrona zdrowych gleb czy sekwestracja dwutlenku węgla). Należy zapewnić długoterminową funkcjonalność tych ekosystemów w celu zachowania świadczonych przez nie usług. Zdrowe ekosystemy są bardziej odporne na oddziaływania zmian klimatycznych i związanej z tym zmienności klimatu.

W związku z tym, w oparciu o aktualne wyniki badań naukowych i dowody empiryczne, EBI zaprasza do składania propozycji badawczych w *jednej lub obydwu* z dwóch następujących dziedzin:

- koszty i korzyści z ochrony ekosystemów w kontekście zmian klimatycznych, z uwzględnieniem potrzeby rozwiązania istniejących zagrożeń w celu wzmocnienia odporności na oddziaływania zmian klimatycznych oraz rola odgrywana przez zdrowe ekosystemy (i ich wartość) pod względem łagodzenia zmian klimatycznych i adaptacji do nich;
- wykorzystanie podejścia rynkowego do ochrony i usprawnienia usług ekosystemów w oparciu o doświadczenie zdobyte na rynku węgla.

Termin składania propozycji to 30 września 2009. Propozycje złożone po tym terminie nie będą brane pod uwagę. Propozycje należy wysłać na następujący adres:

EIB-Universities Research Action
100, boulevard Konrad Adenauer
2950 Luxembourg
LUXEMBOURG
To the attention of Ms. Luisa Ferreira, Co-ordinator.

Bardziej szczegółowe informacje o procedurze selekcji **EIBURS** oraz innych programach i mechanizmach można znaleźć na stronie internetowej pod adresem: www.eib.org/universities

---

EUROPEJSKIE BIURO DOBORU KADR (EPSO)

OGŁOSZENIE O KONKURSIE OTWARTYM EPSO/AST/100-101/09

(2009/C 155/06)

Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO) ogłasza konkursy otwarte w celu rekrutacji asystentów w dziedzinie obsługi sekretariatu (grupa zaszeregowania AST 1), posiadających obywatelstwo bułgarskie i rumuńskie:

- EPSO/AST/100/09 – Asystenci posiadający obywatelstwo bułgarskie (BG)
- EPSO/AST/101/09 – Asystenci posiadający obywatelstwo rumuńskie (RO)

Ogłoszenia o konkursach opublikowano w Dzienniku Urzędowym C 155 A z dnia 8 lipca 2009 r wyłącznie w języku bułgarskim i rumuńskim.

Szczegółowe informacje można znaleźć na stronie internetowej EPSO: <http://eu-careers.eu>

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.5570 – Platinum/Delphi)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2009/C 155/07)

1. W dniu 30 czerwca 2009 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Platinum Equity LLC („Platinum”, Stany Zjednoczone) przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady kontrolę nad częścią przedsiębiorstwa Delphi Corporation („Delphi”, Stany Zjednoczone) w drodze zakupu akcji i aktywów.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
  - w przypadku przedsiębiorstwa Platinum: inwestycje na niepublicznym rynku kapitałowym,
  - w przypadku przedsiębiorstwa Delphi: produkcja systemów transportowych i przenośnych urządzeń elektronicznych dla przemysłu samochodowego.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 2 2964301 lub 2967244) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.5570 – Platinum/Delphi, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>